

לעליה - לא מתוך מצוקה אלא מתוך צורך מוסרי. ניצני (אגרנוס) התלונן שאין
ישראל שונה מארצות אחרות. הערכים הולכים ונעלמים. - ברל פרימה שואל היום
שליחים למה הם "יורדים". מה אנו מבטיחים לעולים? - קלמרו (שהודיע כי
משפחתו יושבת בארץ ארבע מאות שנה) שאל מה זה יהודי? ד"ר פרוזנסקי: מה נעשה
ל-95 אחוזים שלא יעלו. דר. פוירשטיין התאונן על המדינה שלוחמת באינסלגנציה.
מקצוע ההוראה נהפך למקצוע נשים. יהדות אמריקה לא יודעת ישראל, וישראל לא
יודעת יהדות אמריקה.

ציינתי בסוף דברי שנשפיע על הגולה לא ע"י שליחים - אם כי א יש צורך
בשליחים למטרות שונות, אלא במאור הפנימי שישנו ויש להגדילו ולהאדירו.
תיירים שיחרשמו מהמציאות בארץ יביאו ליהדות בשורת ישראל.

5.2.65, יום ו' ג' אדר א'

באחת עשרה נפגשתי עם 20 אנשי קה"ק מקנדה (כעיקר וויניפז) ומארה"ב.
נשאלו שאלות ועניתי.

גדהמתי הבוקר לראות מאמרו של שבחאי על "הפרשה בלי ב.ג." ב"הבוקר".
סרבו לפרסמו בדבר. מאמר נהדר של אדם הגון וסופרו הקבוע של הדבר. עד היכן
מגיעים הדברים.

בערב אספת צירים בראשון. מקודם פגישה עם הוועד - בה נגעו ב"עוות

הדין" אחר כך אספה - בה לא נגעתי בדבר אלא דיברתי על תיקון משטר הבחירות

והצורך להעלות חוק חינוך חובה בשנתיים ועל התאמת מבנה ההסדרות לכציאות

החדשה.

אלחנן מסר לי שאתמול נתכנסו כמה חברים מהגוש ומחיפה (בהם גם חושי)

לקראת הוועדה - חומכים בתיקון עוות הדין. אטכול כאילו התאונן שכנוס זה

רוקן האולם (בית הרופא) שבה הרצה בפני הסטודנטים על המערך ועל הפרשה.

ביקשתי מארה"לה שימציא לי חשבון הספרים ואכלם. מתברר שהמשלם היה

צפרייריץ בלונדון. הבטיח לסלגרף לו שישלח לי החשבון.

בערב אספת חברים בראשון. מקודם פגישה עם הוועד.

6.2.65, שבת, ד' אדר א'

אספה בבית ברל. פתח ישראל ישעיהו בהביעה לשלום ולאחדות, ופתחתי

נאומי בהתנגדות לפתיחתו. חברים שאלו שאלות ואחר כך התווכחו. סטודנט,

בדעון שביא, מזכיר הסטודנטים בירושלים דרש לקיים המערך ולהפסיק הפרשה

וטען שאני בשיחות עם טבנקין ויחירתי על שנוי משטר הבחירות, נשען על מכתבו

לטבנקין מיום 18 בנובמבר 1959, והתחיל לקרוא מתוך תהילה גדולה דברי